Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 16. junija 2016*

„Predhodno odločanje — Območje svobode, varnosti in pravice — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (ES) št. 805/2004 — Evropski nalog za izvršbo nespornih zahtevkov — Člen 3(1)(b) — Pogoji za potrditev — Zamudna sodba — Pojem ‚nesporni zahtevek‘ — Postopkovno ravnanje stranke, ki lahko zatrjuje ‚neugovarjanje zahtevku‘“

V zadevi C-511/14,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunale di Bologna (sodišče v Bologni, Italija) z odločbo z dne 6. novembra 2014, ki je na Sodišče prispela 14. novembra 2014, v postopku

Pebros Servizi Srl

proti

Aston Martin Lagonda Ltd,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi L. Bay Larsen, predsednik senata, D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan (poročevalec) in M. Vilaras, sodniki,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za Pebros Servizi Srl N. Maione, odvetnik,

— za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z M. Salvatorellijem, avvocato dello Stato,

— za nemško vlado T. Henze in J. Kemper, agenta,

— za Evropsko komisijo F. Moro in M. Wilderspin, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 14. januarja 2016

izreka naslednjo

* Jezik postopka: italijanščina.

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 3(1) Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 805/2004 z dne 21. aprila 2004 o uvedbi evropskega naloga za izvršbo nespornih zahtevkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 7, str. 38).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru postopka, ki ga je družba Pebros Servizi Srl s sedežem v Italiji začela za potrditev pravnomočne zamudne sodbe proti družbi Aston Martin Lagonda Ltd (v nadaljevanju: Aston Martin) s sedežem v Združenem kraljestvu kot evropskega naloga za izvršbo v smislu Uredbe št. 508/2004.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodnih izjavah 5, 6, 10, 12, 17 in 20 Uredbe št. 805/2009 je navedeno:

„(5) Opredelitev ‚nespornih zahtevkov' zajema vse položaje, v katerih je upnik, če dolžnik preverjeno ne ugovarja glede vrste ali obsega denarnega zahtevka, pridobil bodisi sodno odločbo proti temu dolžniku ali izvršljivo listino, ki zahteva dolžnikovo izrecno soglasje, bodisi da je to sodna poravnava ali javna listina.

(6) Odsotnost ugovora dolžnika, kot je določeno v členu 3(1)(b), je lahko izražena v obliki izostanka od navzočnosti na sodni obravnavi ali kot neizpolnitev poziva sodišča dolžniku, naj pisno obvesti o svoji nameri zagovarjati primer.

[…]

(10) Če je sodišče v državi članici izdalo sodbo o nespornem zahtevku v odsotnosti sodelovanja dolžnika v postopku, je odprava vseh preverjanj v državi članici izvršbe neizogibno povezana in odvisna od obstoja zadostnega jamstva glede upoštevanja pravic obrambe.

[…]

(12) Treba je uvesti minimalne standarde za postopke, ki vodijo do sodbe, da bi zagotovili obveščenost dolžnika o postopkih, ki jih je sodišče uvedlo proti njemu, o zahtevah za njegovo aktivno sodelovanje v postopkih za ugovarjanje zahtevku in o posledicah njegovega nesodelovanja, in sicer pravočasno in na tak način, ki mu omogoča pripraviti obrambo.

[…]

(17) Sodišča, pristojna za nadzor nad popolno skladnostjo z minimalnimi postopkovnimi standardi, morajo v primeru ustreznosti izdati standardizirano potrdilo o evropskem nalogu za izvršbo, ki zagotavlja preglednost navedenega nadzora in njegovega rezultata.

[…]

(20) Zahtevek po potrditvi kot evropskega naloga za izvršbo za nesporne zahtevke je za upnika neobvezen, saj bo morda namesto tega raje izbral sistem priznanja in izvršitve v skladu z Uredbo [Sveta] (ES) št. 44/2001 [z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42)] ali drugim pravnim aktom Skupnosti."

4 Člen 1 Uredbe št. 805/2004, naslovljen „Vsebina“, določa:

„Namen te uredbe je uvedba evropskega naloga za izvršbo za nesporne zahtevke, da bi z določitvijo minimalnih standardov omogočili prost pretok sodb, sodnih poravnav in javnih listin po vseh državah članicah brez vsakršnih vmesnih postopkov, ki bi jih bilo treba opraviti v državi članici izvršbe pred priznanjem in izvršitvijo.“

5 Člen 3 te uredbe, naslovljen „Izvršilni naslovi, ki se potrjujejo kot evropski nalog za izvršbo“, v odstavku 1 določa:

„Ta uredba se uporablja za sodbe, sodne poravnave in javne listine o nespornih zahtevkih.

Zahtevek se šteje za nespornega, če:

(a) se je dolžnik izrecno strinjal z njim s pripoznanjem ali s poravnavo, ki jo je potrdilo sodišče ali je bila sklenjena pred sodiščem med postopkom; ali

(b) mu dolžnik med sodnim postopkom ni nikoli ugovarjal skladno z ustreznimi postopkovnimi pravili na podlagi zakonodaje države članice izvora; ali

(c) dolžnik ni bil navzoč ali zastopan na obravnavi sodišča glede navedenega zahtevka po tem, ko je na začetku ugovarjal zahtevku med sodnim postopkom, če tako ravnanje pomeni tiho pripoznanje zahtevka ali dejstev, ki jih je navedel upnik v skladu z zakonodajo države članice izvora; ali

(d) se je dolžnik izrecno strinjal z njim v javni listini.“

6 Člen 6 navedene uredbe, naslovljen „Pogoji za potrditev kot evropskega naloga za izvršbo“, v odstavku 1 določa:

„Sodba o nespornem zahtevku, izdana v državi članici, se kadar koli na zahtevo sodišču izvora potrdi kot evropski nalog za izvršbo, če:

(a) je sodba izvršljiva v državi članici izvora; in

(b) sodba ni v nasprotju s pravili o sodni pristojnosti, ki so določeni v oddelkih 3 in 6 poglavja II Uredbe (ES) št. 44/2001; in

(c) so sodni postopki v državi članici izvora izpolnili pogoje, kot so določeni v poglavju III, kadar je zahtevek nesporen v smislu člena 3(1)(b) ali (c); […]“

7 Člen 9 Uredbe št. 805/2004, naslovljen: „Izdaja potrdila o evropskem nalogu za izvršbo“, v odstavku 1 določa:

„Potrdilo o evropskem nalogu za izvršbo se izda z uporabo standardnega obrazca iz Priloge I.“

8 Poglavje III Uredbe št. 805/2004, v katerem so členi od 12 do 19 zadnjenavedene uredbe, določa minimalne standarde za postopke o nespornih zahtevkih. Ti standardi, s katerimi se želi zavarovati dolžnikovo pravico do obrambe, se ne nanašajo le na načine vročanja listine o začetku postopka in

drugih listin, ampak tudi o informacijah, ki morajo biti vsebovane v teh listinah, pri čemer mora biti dolžnik obveščen o zahtevku in o postopku za ugovarjanje zahtevku. Člen 12 te uredbe, naslovljen „Področje uporabe minimalnih standardov“, v odstavku 1 določa:

„Sodba o zahtevku, ki je nesporen v smislu člena 3(1)(b) ali (c), se lahko potrdi kot evropski nalog za izvršbo samo, če je sodni postopek v državi članici izvora izpolnjeval postopkovna pravila, kot so določena v tem poglavju.“

9 Člen 27 Uredbe št. 805/2004, naslovljen „Razmerje do Uredbe (ES) št. 44/2001“, določa:

„Ta uredba ne vpliva na možnost zahtevati priznavanje in izvršitev sodbe, sodne poravnave ali javne listine o nespornem zahtevku v skladu z Uredbo (ES) št. 44/2001.“

Italijansko pravo

10 V italijanskem pravu je sojenje v nenavzočnosti urejeno v poglavju VI naslova I knjige II Codice di procedura civile (zakonik o civilnem postopku). V navedenem poglavju VI so členi od 290 do 294 tega zakonika.

11 Člen 291 zakonika o civilnem postopku, naslovljen „Nenavzočnost dolžnika“, v prvem odstavku določa:

„Če se dolžnik ne odzove vabilu in sodnik ugotovi, da mu vabilo ni bilo pravilno vročeno, dolžniku določi nov obvezen rok, v katerem se mora vabilu odzvati. Če se vabilu odzove, učinkov prekluzije ni.“

12 Člen 293 navedenega zakonika, naslovljen „Vključitev nenavzoče stranke v postopek“, določa:

„Stranka, za katero je bilo ugotovljeno, da ni navzoča, se lahko v postopek vključi vse do konca glavne obravnave.

V postopek se lahko vključi s predložitvijo pisne vloge, pooblastila ali dokazov v tajništvu sodišča ali z udeležbo na obravnavi.

Nenavzoča stranka, ki se vključi v postopek, lahko na prvem naroku ali v roku, ki ga za to določi sodnik, vsekakor ugovarja pisnim listinam, ki so bile predložene zoper njo.“

13 Člen 294 istega zakonika, naslovljen „Vrnitev v prejšnje stanje“, v prvem odstavku določa:

„Nenavzoča stranka, ki se vključi v postopek, lahko sodnika zaprosi, naj ji dovoli izvršitev dejanj, za katere bi bila sicer prekludirana, če dokaže, da zaradi nepravilne vročitve vabila ni mogla vedeti za postopek ali da se postopka ni mogla udeležiti iz drugega upravičenega razloga.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

14 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da je družba Pebros Servizi pri Tribunale di Bologna (sodišče v Bologni, Italija) vložila tožbe proti več družbam, med katerimi je tudi družba Aston Martin.

15 Postopek med družbo Pebros Servizi in družbo Aston Martin je pred tem sodiščem potekal ob nenavzočnosti zadnjenavedene družbe, čeprav iz predložitvene odločbe izhaja, da ji je bilo vabilo pravilno vročeno in ji je bilo omogočeno sodelovanje v tem postopku.

16 Tribunale di Bologna (sodišče v Bologni) je s sodbo z dne 24. januarja 2014, s katero se je postopek končal, družbi Aston Martin naložilo, naj družbi Pebros Servizi plača znesek v višini 18.000 EUR, povečan za zakonite obresti, ki tečejo od objave te sodbe do plačila, ter stroške postopka v višini 835 EUR in poslovne stroške v višini 9500 EUR, povečane za davek na dodano vrednost, in druge z nacionalnim pravom določene dodatne prispevke za socialno varnost.

17 Ker zoper sodbo ni bila vložena pritožba, je navedena sodba postala pravnomočna.

18 Družba Pebros Servizi je 14. oktobra 2014 pri Tribunale di Bologna (sodišče v Bologni) vložila predlog, naj se navedena sodba potrdi kot evropski nalog za izvršbo v smislu Uredbe št. 805/2004, da bi lahko začela postopek izvršbe svoje terjatve.

19 Predložitveno sodišče dvomi o tem, da je Uredbo št. 805/2004 mogoče uporabiti v postopku v glavni stvari, saj v italijanskem pravnem sistemu nenavzočnost tožene stranke v postopku ne pomeni, da se ta strinja z zahtevkom, ki je vložen zoper njo. Zato se postavlja vprašanje, ali se lahko obsodba z zamudno sodbo primerja z obsodbo zaradi neugovarjanja zahtevku.

20 Predložitveno sodišče v zvezi s tem trdi, da sta mogoči dve razlagi pojma „neugovarjanje“. S prvo razlago, ki jo predlaga to sodišče in ki temelji na nacionalnem pravu, je izključena uporaba Uredbe št. 805/2004, ker postopka z zamudno sodbo, določenega v italijanskem pravnem redu, ni mogoče enačiti z neugovarjanjem zahtevku. V skladu z drugo razlago pa naj bi bil ta pojem „neugovarjanje“ samostojni pojem prava Unije in naj bi zajemal tudi nenavzočnost v postopku.

21 V teh okoliščinah je Tribunale di Bologna (sodišče v Bologni) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba v primeru zamudne sodbe (izdane v nenavzočnosti), s katero se razsodi v škodo osebe, ki se ni spustila v obravnavanje/nenavzoče osebe, pri čemer ta oseba zahtevka ni izrecno pripoznala,

o vprašanju, ali je tako ravnanje v postopku neugovarjanje v smislu Uredbe št. 805/2004, odločiti na podlagi nacionalnega prava, na podlagi katerega se lahko ugotovi tudi, da zahtevek ni nesporen,

ali

pa na podlagi prava Unije izdaja zamudne sodbe/v nenavzočnosti ene stranke po svoji naravi pomeni, da ugovora ni bilo, tako da se Uredba št. 805/2004 uporabi neodvisno od presoje nacionalnega sodišča?“

Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe in vprašanja za predhodno odločanje

22 Italijanska vlada izpodbija dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe in vprašanja za predhodno odločanje.

Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

23 Italijanska vlada meni, da Tribunale di Bologna (sodišče v Bologni) v postopku v glavni stvari ne odloča kot „sodišče“ v smislu člena 267 PDEU, ker postopek, po katerem se to sodišče izreče o zahtevi za potrditev sodbe kot evropskega izvršilnega naloga, ne izpolnjuje meril za to, da bi se lahko štelo, da se z njim izvaja sodno funkcijo, in je bolj podoben čistemu upravnemu postopku ali pa nepravdnemu postopku.

24 V zvezi s tem je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča člen 267 PDEU predložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe Sodišču sicer ne pogojuje s kontradiktornostjo postopka, med katerim bo nacionalno sodišče postavilo vprašanje za predhodno odločanje, vendar pa lahko nacionalna sodišča sprožijo postopek pred Sodiščem, le če pred njimi poteka postopek in če odločajo v postopku, ki bo pripeljal do izdaje sodne odločbe (sodba z dne 25. junija 2009, Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, EU:C:2009:395, točki 33 in 34 ter navedena sodna praksa).

25 Za tak primer gre namreč pri postopku, v katerem se sodna odločba potrdi kot evropski izvršilni nalog. Sodišče je v zvezi s tem že imelo priložnost pojasniti, da ta postopek zahteva sodni preizkus pogojev, ki jih določa Uredba št. 805/2004, da se presodi o spoštovanju minimalnih standardov za zagotavljanje spoštovanja pravice dolžnika do obrambe (sodba z dne 17. decembra 2014, Imtech Marine Belgium, C-300/14, EU:C:2015:825, točki 46 in 47).

26 Tako ta uredba organ, ki odloča o potrditvi neke sodne odločbe kot evropskega izvršilnega naloga, zavezuje, da preizkusi elemente, ki so našteti v Prilogi I k Uredbi št. 805/2004. V zvezi z preizkusom pravilnosti sodnega postopka, v katerem je bila izdana odločba, ki je predmet potrditve, ki ga to sodišče izvede v fazi te potrditve, ta preizkus, kot je generalni pravobranilec ugotovil v točki 29 sklepnih predlogov, nima drugačne narave od različnih sodnih preizkusov, ki jih mora to sodišče opraviti preden izda sodne odločbe v drugih postopkih. Ta uredba v členu 6 navedenemu sodišču nalaga tudi, naj poleg preizkusa pravilnosti prejšnjega sodnega postopka in spoštovanja pravil o pristojnosti opravi tudi preizkus izvršljivosti izdane odločbe in narave zahtevka.

27 Poleg tega, čeprav se postopek potrditve izvede po tem, ko je o sporu odločeno s sodno odločbo, s katero se postopek konča, pa velja tudi, kot je generalni pravobranilec ugotovil v točki 32 sklepnih predlogov, da ta odločba brez potrditve še ni primerna za prosto uporabo v evropskem pravosodnem območju.

28 V zvezi s tem je treba spomniti, da izraz „izreči sodbo“ v smislu člena 267, drugi odstavek, PDEU, zajema celoten postopek, v katerem se izda sodba predložitvenega sodišča, in ga je treba razlagati široko, da bi se izognilo temu, da bi se veliko procesnih vprašanj štelo za nedopustna in jih Sodišče ne bi moglo razlagati, in da bi Sodišče lahko odločalo o razlagi vseh določb prava Unije, ki jih mora predložitveno sodišče uporabiti (glej v tem smislu sodbi z dne 17. februarja 2011, Weryński, C-283/09, EU:C:2011:85, točki 41 in 42, ter z dne 11. junija 2015, Fahnenbrock in drugi, C-226/13, C-245/13, C-247/13 in C-578/13, EU:C:2015:383, točka 30).

29 Zato pri postopku potrditve sodbe kot evropskega izvršilnega naloga s funkcionalnega vidika očitno ne gre za postopek, ki je ločen od prejšnjega sodnega postopka, ampak kot za zadnjo fazo tega postopka, ki je nujna, da se zagotovi njegova polna učinkovitost s tem, da se upniku omogoči izterjava njegove terjatve.

30 Na podlagi navedenega je treba ugotoviti, da je potrditev sodbe kot evropskega izvršilnega naloga sodni akt, pri sprejemanju katerega lahko nacionalno sodišče Sodišču predloži vprašanje za predhodno odločanje. Zato je predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten.

Dopustnost vprašanja za predhodno odločanje

31 Italijanska vlada zatrjuje nedopustnost vprašanja za predhodno odločanje, pri čemer trdi, da to vprašanje, ker uporaba Uredbe št. 805/2004 v postopku v glavni stvari ni obvezna, ni upoštevno. Ta vlada namreč meni, da se je z uporabo Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1) v tem sporu mogoče izogniti težavi opredelitve nespornega zahtevka, ki se postavlja v tem sporu, saj se zadnjenavedena uredba ne sklicuje na nacionalna postopkovna pravila.

32 V zvezi s tem zadostuje spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča za vprašanja v zvezi z razlago prava Unije velja domneva upoštevnosti, Sodišče pa lahko predlog nacionalnega sodišča za sprejetje predhodne odločbe zavrne, le če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, da bi lahko na postavljena vprašanja dalo koristne odgovore (glej zlasti sodbo z dne 11. junija 2015, Fahnenbrock in drugi, C-226/13, C-245/13, C-247/13 in C-578/13, EU:C:2015:383, točka 25 in navedena sodna praksa).

33 V obravnavanem primeru je družba Pebros Servizi na podlagi Uredbe št. 805/2004 predlagala, naj se sodba potrdi kot evropski izvršilni nalog. Zato mora sodišče, ki odloča o tem predlogu, preveriti, ali so pogoji, določeni v tej uredbi, izpolnjeni. Ne glede na to, da se Uredba št. 1215/2012 *ratione temporis* v postopku v glavni stvari ne uporablja, ker so dejstva iz navedenega postopka nastopila preden se je ta uredba začela uporabljati, okoliščina, ki jo navaja italijanska vlada, in sicer, da bi lahko družba Pebros Servizi v primeru zavrnitve njenega predloga začela izvršilni postopek, določen v zadnjenavedeni uredbi, ali da bi ta postopek začela neposredno, za postavljeno vprašanje ni upoštevna.

34 Iz tega izhaja, da je vprašanje za predhodno odločanje dopustno.

Vsebinska presoja

35 Predložitveno sodišče želi v bistvu izvedeti, ali morajo biti pogoji, v skladu s katerimi se v primeru zamudne sodbe šteje, da se zahtevku „ni ugovarjalo“ v smislu člena 3(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 805/2004, določeni z nacionalnim pravom ali samostojno že na podlagi te uredbe.

36 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da iz zahtev za enotno uporabo prava Unije in iz načela enakosti izhaja, da je treba izraze iz določbe prava Unije, ki se pri opredelitvi smisla in področja uporabe ne sklicuje posebej na pravo držav članic, običajno razlagati samostojno in enotno v vsej Evropski uniji, pri čemer je treba pri tej razlagi upoštevati sobesedilo določbe in cilj, ki mu zadevna ureditev sledi (sodba z dne 5. decembra 2013, Vapenik, C-508/12, EU:C:2013:790, točka 23 in navedena sodna praksa).

37 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da v Uredbi št. 805/2004 pojem „nesporni zahtevek“ ni opredeljen s sklicevanjem na pravo držav članic. Nasprotno, iz razlage člena 3 te uredbe v povezavi z njeno uvodno izjavo 5, izhaja, da je ta pojem samostojni pojem prava Unije. Sklicevanje na pravo držav članic iz člena 3(1), drugi pododstavek, (b) in (c), navedene uredbe se ne nanaša na bistvene elemente navedenega pojma, ampak na posebne elemente njegove uporabe.

38 V uvodni izjavi 5 navedene uredbe je navedeno, da mora opredelitev „nespornih zahtevkov“ zajemati položaje, v katerih je upnik, če dolžnik preverjeno ne ugovarja glede vrste ali obsega denarnega zahtevka, med drugim pridobil sodno odločbo proti temu dolžniku.

39 Kot je razvidno iz predložitvene odločbe, je družba Aston Martin, ki je bila kot dolžnica pravilno obveščena in ji je bilo omogočeno sodelovanje v sodnem postopku, ostala nedejavna med celotnim postopkom in v njem v nobenem trenutku ni sodelovala. Zato je bila zoper njo izrečena zamudna sodba. Iz tega sledi, da spada položaj te družbe na področje uporabe člena 3(1), drugi pododstavek, (b), Uredbe št. 805/2004, v skladu s katerim se zahtevek šteje za nesporen, če „mu dolžnik med sodnim postopkom ni nikoli ugovarjal skladno z ustreznimi postopkovnimi pravili na podlagi zakonodaje države članice izvora“.

40 V uvodni izjavi 6 te uredbe je v zvezi s tem pojasnjeno, da je lahko odsotnost ugovora dolžnika, kot je določeno v členu 3(1)(b) navedene uredbe, izražena v obliki izostanka na sodni obravnavi ali kot neizpolnitev poziva sodišča dolžniku, naj pisno obvesti o svoji nameri zagovarjati primer.

41 Zato se lahko zahtevek šteje za „nesporen“ v smislu člena 3(1), drugi pododstavek, (b), Uredbe št. 805/2004, če dolžnik ni storil ničesar, da bi mu ugovarjal, če se ni odzval pozivu sodišča, naj pisno obvesti o svoji nameri zagovarjati primer ali če se ni udeležil obravnave.

42 Zato je treba ugotoviti, da okoliščina, da v skladu z italijanskim pravom obsodba z zamudno sodno ni enaka obsodbi zaradi neugovarjanja zahtevku, za odgovor na vprašanje predložitvenega sodišča ni upoštevna. Izrecno sklicevanje na postopkovna pravila držav članic v členu 3(1), drugi pododstavek, (b), Uredbe št. 805/2004 se ne nanaša na pravne posledice nenavzočnosti dolžnika v postopku, saj so te predmet samostojne opredelitve na podlagi te uredbe, ampak se nanaša izključno na postopkovna pravila, v skladu s katerimi lahko dolžnik učinkovito ugovarja zahtevku.

43 Ugotoviti je namreč treba, da Uredba št. 805/2004 določa le minimalne postopkovne standarde, ki so nujni za spoštovanje pravice nenavzočega dolžnika do obrambe, pri tem pa ne ureja vseh vidikov ugovarjanja zahtevku, kot so med drugim oblika ugovora, organi, ki sodelujejo v postopku z ugovorom, ali upoštevni roki. Zato mora dolžnik v vsaki državi članici vložiti ugovor v skladu z veljavnimi pravili civilnega postopka.

44 Poleg tega je treba v zvezi z minimalnimi postopkovnimi standardi, navedenimi v poglavju III te uredbe in na katere se nanaša prejšnja točka te sodbe, ugotoviti, da je cilj teh standardov, ki jih je treba v skladu s členom 6(1)(c) navedene uredbe spoštovati, da se odločba o nespornem zahtevku, izdana v državi članici, lahko potrdi kot evropski izvršilni nalog, v skladu z uvodno izjavo 12 te uredbe zagotoviti, da je dolžnik pravočasno in na tak način, ki mu omogoča pripraviti obrambo, obveščen, prvič, o sodnem postopku, uvedenem proti njemu, in o pogojih za njegovo sodelovanje v postopku, da lahko ugovarja zadevnemu zahtevku, in drugič, o posledicah njegove nenavzočnosti v postopku. V posebnem primeru zamudne sodbe v smislu člena 3(1), drugi pododstavek, (b), Uredbe št. 805/2004 se želi s temi minimalnimi postopkovnimi standardi zagotoviti obstoj zadostnih varovalk za spoštovanje pravice do obrambe.

45 Na podlagi vsega navedenega je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba pogoje, v skladu s katerimi se v primeru zamudne sodbe za zahtevek šteje, da se mu „ni ugovarjalo“ v smislu člena 3(1)(b) Uredbe št. 805/2004, določiti samostojno na podlagi te uredbe.

Stroški

46 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Pogoje, v skladu s katerimi se v primeru zamudne sodbe za zahtevek šteje, da se mu „ni ugovarjalo“ v smislu člena 3(1), drugi pododstavek, (b), Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 805/2004 z dne 21. aprila 2004 o uvedbi evropskega naloga za izvršbo nespornih zahtevkov, je treba določiti samostojno na podlagi te uredbe.

Podpisi